

РЕШЕНИЕ

№ 19061

гр. София, 04.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Панайотов

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Иванова
Елеонора Попова

при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3267** по описа за **2025** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от М. И. П. срещу Решение №757/26.02.2025 г., постановено по НАХД № 9622/2023 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 18-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-009724/01.06.2023 г., издадено от Началник сектор към Отдел „Пътна Полиция“ на СДВР, с което на основание чл. 183 ал. 5 т. 1 от ЗДвП на М. И. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100, 00 /сто/ лева за нарушение на чл. 6 т.1 от ЗДвП.

С касационната жалба решението на СРС се атакува като неправилно, поради неправилно приложение на материалния закон. Касаторът счита, че в конкретния случай показанията на св. М. били относими към друг случай и следователно от страна на АНО останало недоказано вмененото й административно нарушение. В заключение се моли за отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба - Началник сектор към Отдел „Пътна Полиция“ на СДВР, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, VI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С Решение №757/26.02.2025 г., постановено по НАХД № 9622/2023 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 18-ти състав, е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-009724/01.06.2023 г., издадено от Началник сектор към Отдел „Пътна Полиция“ на СДВР, с което на основание чл. 183 ал. 5 т. 1 от ЗДвП на М. И. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100, 00 /сто/ лева за нарушение на чл. 6 т.1 от ЗДвП.

За да потвърди наказателното постановление СРС е приел, че с действията си П. е нарушила материалния закон, преминавайки на забранителен сигнал на светофарната уредба, за което правилно ѝ било наложено административно наказание. Съдът е кредитирал показанията на полицейския служител – М.. Съдът е приел, че показанията на П. П. – съпруг на касаторката, са депозирани с цел да изградят защитната теза на П..

Така постановеното решение е правилно.

СРС неправилно е анализирал събраните гласни доказателствени средства, и е стигнал до обоснован извод за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление.

На касатора е вменено нарушение на разпоредбата на чл. 6, т. 1, пр.2 от ЗДвП, която въвежда императивно задължение към участниците в движението да съобразяват своето поведение със светлинните сигнали. Конкретно П. е наказана за това, че е преминала кръстовището на [улица]и [улица], на червен забранителен сигнал на светофарната уредба.

Спорът по делото е относно това дали действително по време на движение П. е нарушила светлинната сигнализация, с която е било регулирано движението на процесното кръстовище, навлизайки и преминавайки на червен, забраняващ преминаването светлинен сигнал.

За да формира своите изводи СРС е кредитирал показанията на св. М. – актосъставител. Действително полицаят, който е констатирал нарушението и е съставил АУАН в показанията си депозира факти, които частично се разминават с установеното на мястото на произшествието обстоятелства, но това не дава основание да се приеме, че извършването на нарушението не е доказано на това основание. Този свидетел е бил разпитан на 20.05.2025 г., а нарушението на П. е било установено на 09.05.2023 г., поради което е нормално полицейският служител да не си спомня подробности, тъй като ежедневната му служебна дейност до голяма степен е свързана с установяването на подобни административни нарушения. Същевременно свидетелят няма никаква заинтересованост от изхода на делото. Настоящата касационна инстанция намира, че няма причина да не бъдат кредитирани показанията на полицейския служител.

Разпоредбата на чл.31 от Правилника за прилагане на ЗДП дава подробно описание за значението на светлинните сигнали. Според т.4 на посочения текст, „жълтата светлина - означава „Внимание, спри!“. Изключението касае единствено тези, които действително са толкова близо и не могат да спрат без да създават опасност за движението, какъвто очевидно не е настоящият случай, след като за полицейските служители е имало зелен разрешителен сигнал да преминат. Именно по тези съображения П. правилно е била санкционирана с така издаденото и обжалвано пред СРС наказателно постановление, т.к. с поведението си както от обективна, така и от субективна страна е осъществила състава на така вмененото ѝ административно нарушение, което очевидно е доказано безспорно.

С оглед липсата на допуснати от СРС съществени нарушения на процесуалните правила и доколкото фактическата обстановка по делото е правилно установена, не са налице основания по чл. 222, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, за отмяна на решението и връщане на делото на друг състав.

По изложените съображения обжалваното решение като правилно, валидно и допустимо, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, на ответника се дължат разноски, каквито не са претендирани, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, VI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №757/26.02.2025 г., постановено по НАХД № 9622/2023 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 18-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.